

Personalet bestemmes

- skal være i inst.
- hvor de må/skal være
- hvad de skal lave
- hvornår de skal lave det
- med hvem
- hvad de ikke må lave
- af hvem de skal underholde
process, behandles
- hvordan de skal opføre sig

I dagplejen skal børnene forberedes til børnehaven, hvor de så skal forberedes til skolen, hvor de igen skal forberedes til arbejdslivet. Faren er, at livet bliver reduceret til en bestandig forbereden sig til det, der skal komme, til det egentlige. Men hvis det egentlige bliver det fremtidige, så bliver det nutidige uegentligt. Det mærker børn, og så bliver de med rette urolige.

:

Du formulerer en foruroligende pointe. Man kunne fortsætte beskrivelsen af livsforløbet med, at arbejdslivet i øvrigt "karriereficerer" således, at ens nutidige stilling er et trinbræt til det næste, som er et trin til det næste. Skræk og ve hvis man gik i stå... Og så skal arbejdslivet jo i øvrigt også bruges til at spare op til ens aktive alderdom, hvor man fortsætter sin selvudvikling - hvem sagde sagde selrealisering?

Dernæst: .I Norge viser et projekt, at norske 8-årige i dag læser dårligere, end 8-årige gjorde, før de omkr. 1996 blev tvunget et år tidligere i skole - detaljer kan fås i Stavanger, jeg har tlf.numre.

INSTITUTIONALISE

50'erne

7.000 t

90'erne

25.000

MEDIE..FORBRUG

50'erne

2-3.000

90'erne

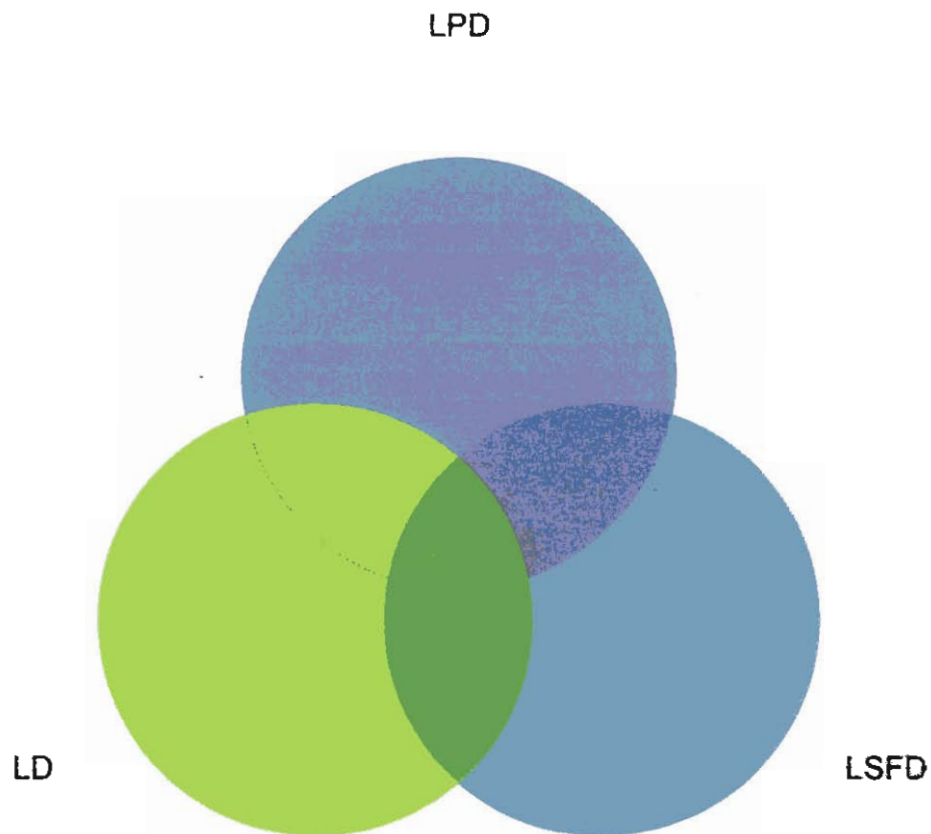
10-11.000

- **At afbryde leg og kommunikation i dens intense faser**
- **At bremse børn i deres undersøgelser og eksperimenter**
- **At begrænse børns kropsudfoldelse**
- **At ”undervise” børn**
- **At disciplinere børn med for mange regler**
- **At tage modet fra børn**
- **At skamme børn ud eller give dem skyldfølelse**
- **At skælde ud på børn**
- **At gøre ting for børn som de gerne selv ville have gjort**
- **At overbeskytte børn**
- **At overføre egne fordomme til børn (f.eks. om hvad der er ”ulækkert”)**

HVAD KAN GIVE BØRN URO?

- Ikke “mætte af dagen”
- Den daglige tvangsfjernelse
- Familien kan ikke hænge sammen (50 - 90)
- De voksne er urolige og stressede
- Siddepædagogik
- For megen opdragelse
- For lidt fællesliv
- For lidt tro, håb og kærlighed

- For megen skældud og anden straf
- For megen undervisning, for lidt læring
- For megen tvangstid
- For lidt leg
- Børnesynet: Børn ses som problemer: urolige, uopdragne, ukoncentrerede
- Tilpasningsideologien

LD: Læring gennem deltagelse (barnet hopper selv op på puslebordet og tager ble på sammen med forældren, pædagog og børn laver forloren hare til alle i børnehaven)

LPD: Læring gennem perifer deltagelse (sidde på køkkenbordet og kikke, mens mor bager, række værktøjet til blikkenslageren)ⁱⁱⁱ

LSFD: Læring som forudsætning for deltagelse (først lære bogstaver for siden at kunne sætte dem sammen til ord og siden igen kunne læse og skrive)

Læring gennem deltagelse og læring gennem perifer deltagelse er karakteristisk for hjem og for dagtilbud – i hvert fald for dem, der tilstræber at afinstitutionalisere sig selv. Derimod er læring som forudsætning for deltagelse typisk for skolen. Tankegangen er, at man skal bygge fundamentet, før huset kan rejses. Først basis, siden overbygning. Tankegangen i LD og LPD er derimod, at man godt kan bygge huset eller forme frikadellen med det samme uden proteinlære og kogeboøger, når blot det sker sammen med en allerede kyndig.

HVORDAN KAN BØRNS URO AFHJÆLPES?

- Ved at børn møder voksne der ofte er i gang, men sjældent sætter i gang

- Ved at børn får meget mere udeliv

- Ved at skolestarten udskydes, i det mindste for drenge

- Ved at give mere plads til leg samt beskytte den mod at blive invaderet af lærings-ideologi